

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3119/2021
20.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Бисерке Живановић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., против туженог „THE FUN & FIT COMPANY d.o.o. Београд, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 3/19 од 29.05.2020. године, у седници одржаној 20.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 3/19 од 29.05.2020. године, у делу којим је потврђено решење Трећег основног суда у Београду П1 593/15 од 10.04.2018. године.

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 3/19 од 29.05.2020. године, у преосталом делу којим је потврђено решење Трећег основног суда у Београду П1 593/15 од 10.07.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 3/19 од 29.05.2020. године у делу којим је потврђено решење Трећег основног суда у Београду П1 593/15 од 10.07.2018. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П1 593/15 од 10.04.2018. године, ставом првим изреке, констатовано је да се тужба сматра повученом. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.750,00 динара.

Решењем Трећег основног суда у Београду П1 593/15 од 10.07.2018. године, одбијен је као неоснован предлог пуномоћника тужиоца за повраћај у пређашње стање.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 3/19 од 29.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење Трећег основног суда у Београду П1 593/15 од 10.04.2018. године и решење истог суда П1 593/15 од 10.07.2018. године.

Против наведеног правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је у односу на решење од 10.07.2018. године предложено да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

У погледу дела ревизије којим се побија правилност решења од 10.04.2018. године, којим је констатовано повлачење тужбе, ревизија тужиоца је дозвољена на основу члана 441. ЗПП.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, а у конкретном случају, тужилац тужбом тражи поништај решења о отказу уговора о раду, тако да се ради о парници из радног односа, у вези престанка радног односа.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана у делу којим је потврђено решење којим се тужба сматра повученом.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, на рочишту за главну расправу одржаном дана 22.01.2018. године, били су присутни пуномоћници парничних странака, а тужиоца је заступао адвокат Ђорђе Стефановић, по заменичком пуномоћју за адвоката Александра Радивојевића. На наведеном рочишту констатовано је да се следеће рочиште за главну расправу заказује за 10.04.2018. године у 10.30 часова, што је пуномоћницима парничних странака саопштено уместо позива, уз упозорење на последице недоласка. На рочиште од 10.04.2018. године није приступио пуномоћник тужиоца, а тужени је одбио да се упусти у расправљање и предложио да се донесе решење којим се тужба сматра повученом сагласно одредби члана 311. став 2 ЗПП-а.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилна је одлука нижестепених судова заснована на закључку да су у конкретном случају били испуњени законом предвиђени услови за доношење решења о повлачењу тужбе у овој правној ствари.

Одредбом члана 311. став 2. ЗПП, прописано је да ако са рочишта неоправдано изостану тужилац и тужени или одбију да расправљају, тужба се сматра повученом.

На рочиште заказано за 10.04.2018. године, у својству пуномоћника тужиоца требало је да приступи адвокатски приправник ББ. Из лекарског извештаја Опште болнице у Ваљево од 07.04.2018. године, произлази да се у суботу, 07.04.2018. године, ББ обратио лекару специјалисти, ради здравствених тегоба. Три дана након тога, са рочишта заказаног за 10.04.2018. године, адвокатски приправник ББ је неоправдано изостао, при чему је пропустио да о евентуалној спречености за приступ на рочиште обавести пуномоћника тужиоца адвоката Александра Радивојевића, нити је упутио

телеграм којим обавештава суд да није у могућности да приступи на рочиште наведеног датума, а из лекарског уверења од 07.04.2018. године произлази да се ради о болести која је квалификована као хиперемичка ждрела (црвенило ждрела) која га је спречавала да комуницира са другим лицима и судом.

Имајући у виду да је пуномоћник тужиоца био уредно обавештен о дану и часу одржавања рочишта за главну расправу, са којег је неоправдано изостао, као и да су тужиоца у поступку заступали: адвокат по основном пуномоћју Александар Радивојевић, потом адвокат по заменичком пуномоћју и његов приправник, те да је постојала реална могућност да се обезбеди присиство пуномоћника на заказаном рочишту, произлази да је неоснована ревизија тужиоца у делу којим се побија решење о повлачењу тужбе од 10.04.2018. године.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца у делу који се односи на решење П 593/15 од 10.07.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Након што је донето решење да се тужба сматра повученом од 10.04.2018. године, тужилац је преко пуномоћника дана 16.04.2018. године поднео предлог за враћање у пређашње стање који је одбијен као неоснован, уз образложење да у конкретном случају није било оправданог разлога за изостанак пуномоћника тужиоца са заказаног рочишта јер из лекарског извештаја од 07.04.2018. године Опште болнице у Ваљево, произлази да је ББ прегледан од стране лекара специјалисте дана 07.04.2018. године, односно три дана пре заказаног рочишта, којом приликом је констатовано да се ради о болести која је квалификована као хиперемичка ждрела (црвенило ждрела), тако да се из предметног лекарског уверења, не може закључити да се ради о погоршању његовог здравственог стања, које је спречило ББ, адвокатског приправника да приступи на заказано рочиште.

Одлучујући у смислу наведене законске одредбе Врховни касациони суд је закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о посебној ревизији, јер се ревизијом не указује на потребу размотрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Сама чињеница на коју ревидент указује да је у конкретном случају погрешно примењено материјално право без испуњености осталих услова за одлучивање о посебној ревизији не може чинити ревизију тужиоца дозвољеном, у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиоца у делу који се односи на решење П 593/15 од

10.07.2018. године, као о изузетно дозвољеној, због чега је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 420. став 1. и 6. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца у делу који се односи на решење о враћању у пређашње стање, није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона.

У конкретном случају, недозвољена је ревизија тужиоца у делу који се односи на решење Трећег основног суда у Београду П 593/15 од 10.07.2018. године, с обзиром да се ради о решењу којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање, а ревизија против оваквог решења се не може изјавити, зато што се побијаним решењем поступак правноснажно не завршава.

Са изнетих разлога, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**